10/08/2022

Στο Μαυροχώρι Καστοριάς το ετήσιο μνημόσυνο του Καθηγητή Γεώργιου Πατρώνου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καστορίας

Το Σάββατο, 13 Αυγούστου, στον Ιερό Ναό Αγίας Βαρβάρας Μαυροχωρίου Καστοριάς, θα τελεστεί το ετήσιο μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής του Ομοτίμου Καθηγητού της Θεολογικής Σχολής Αθηνών Γεωργίου Πατρώνου.

Ο μακαριστός Καθηγητής εκοιμήθη στις 15 Αυγούστου 2021. Όλα τα χρόνια της μακράς του διακονίας στην εκκλησία και το πανεπιστήμιο έκανε τον άμβωνα και την έδρα σπίτι του. Ήταν ο φυσικός του χώρος. Τα διακόνησε, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο περισσότερο από εβδομήντα χρόνια με πάθος, με συνέπεια, με σεβασμό στον ακροατή.

Γεννήθηκε το 1935 στο **Λέχοβο Φλώρινας** και αρχικά σπούδασε στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών από όπου έλαβε το πτυχίο του. Συνέχισε τις σπουδές του στα Πανεπιστήμια της Οξφόρδης και του Μπέρμιγχαμ στο οποίο αναγορεύθηκε διδάκτορας, σπουδάζοντας στα πεδία των βιβλικών σπουδών και της ιεραποστολής. Ακόμη, πραγματοποίησε μετεκπαιδευτικές σπουδές στο International Mission Center και τη Θεολογική Σχολή του Αριστοτελείου

Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Μετά την ολοκλήρωση των σπουδών του, εργάστηκε ως καθηγητής σε σχολεία μέσης εκπαίδευσης, ενώ το 1970 διορίστηκε στη Θεολογική Σχολή Αθηνών. Εργάστηκε μέχρι το 1975 ως βοηθός. Τότε κατέθεσε την διδακτορική διατριβή του με τίτλο ***«Σχέσις παρόντος και μέλλοντος εις την περί βασιλείας του Θεού διδασχαλίαν της Ορθοδόξου θεολογίας»*** και αναγορεύθηκε διδάκτορας. Αργότερα εργάστηκε ως επιμελητής (1976-1981), λέκτορας (1981-1984), ενώ από το 1985 και έπειτα ως επίκουρος, αναπληρωτής και τακτικός καθηγητής. Εκτός από το πανεπιστήμιο Αθηνών, δίδαξε σε εκκλησιαστικές και ανώτερες σχολές.

Σημαντικότατο διδακτικό, κατά κυριολεξία ιεραποστολικό έργο ανέπτυξε στην Αφρική, όπου διακόνησε σε συνεργασία με τον Αναστάσιο Γιαννουλάτο, σημερινό Αρχιεπίσκοπο Αλβανίας. Το πέρασμά του από εκεί ήταν καθοριστικό για τον ίδιο. Εφάρμοσε στην πράξη όσα διάβαζε, όσα είχε μελετήσει, όσα γνώριζε ότι αποτελούν την καρδιά της ζωής της Εκκλησίας. Ήταν όμως καθοριστικό και για όσους κατήχησε, για όσους γνώρισε, για όσους τον άκουσαν να μιλά και να παρουσιάζει μία Εκκλησία της αγάπης και του σεβασμού.